

РЕШЕНИЕ

№ 2760

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2183** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във връзка с чл.45г от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. З., регистриран като лице търсещо закрила в Република България, гражданин на Л., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № РПЗТ-10 от 07.02.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е продължено настаняването му в помещение от затворен тип към РПЦ-С..

С жалбата се иска отмяната на оспореното решение и да бъдат дадени указания на ДАБ да наложи по-лека мярка за обезпечаване на производството по предоставяне на международна закрила. Изложени са подробни съображения, в това число, за нарушение на изискването на закона за настаняване във възможно най-кратък срок. Намира позоваването на писмото на ДАНС с рег. № М9698/06.06.2023г., с което се изразяват опасения за съпричастност на жалбоподателя към военна групировка или дейност по незаконна търговия с оръжие, само поради открити в мобилния му телефон снимки, за неоснователно. В тази връзка изразява несъгласие със становището на ДАНС. Посочва, че жалбоподателят е с установени данни и самоличност, като е сключил договор за наем.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата си лично и чрез адв. Г..

Ответникът - Председателят на ДАБ при МС се представлява от юрк. Х., която оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли същата. Счита, че оспорваното решение на председателя на ДАБ при МС е

постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон, доколкото е имало две становище на ДАНС.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София град, I отделение, 63-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред ответника е започнало по молба с ЦУ-15-34/31.01.2024 г. от Х. З., съдържаща искане на основание чл. 45г, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците за преразглеждане на Решение № РПЗТ-16 от 09.06.2023г.

Не е спорно, че с Решение № РПЗТ-16 от 09.06.2023г. на Председателя на ДАБ при МС чужденецът, търсещ закрила е настанен в помещение от затворен тип към РПЦ - С. на основание чл. 45б, ал. 1, т. 3 от Закона за убежището и бежанците. Решението е обжалвано, като с Решение № 4933 от 20.07.2023г. по дело № 6020/2023г. по описа на Административен съд София-град отхвърля жалбата, като оставя в сила решението за настаняване. Решението на съда е окончателно. Видно от мотивите на същото причината за настаняване на лицето е писмо от 06.06.2023г. (рег. № М-9698/06.06.2023г., по описа на Държавна агенция „Национална сигурност), от което става ясно, че при проведената беседа с лицето е установена възможна съпричастност към военна групировка или дейност по незаконна търговия с оръжие; в мобилния телефон на чужденеца са установени множество снимки на автоматични оръжия и пистолети“. С писмото е заявено искане, председателят на ДАБ да настани чужденеца в помещение от затворен тип, по време на административното производство за разглеждане молбата му за международна закрила.

Във връзка с последното - настаняването е до отпадане на основанията вкл. тази хипотеза е била обсъдена в мотивите на решението на АССГ, както и възможността при наличие на нови обстоятелства относно настаняването – да се поиска преразглеждане на същото по чл. 45г, ал. 3 от ЗУБ.

С оглед последната норма именно молителят е депозирал своето искане, като не е изложил доводи, които да наведат на извода, че е отпаднало основанията за настаняване.

Предвид посочената фактическа обстановка е издадено и обжалваното в настоящото производство Решение № РПЗТ-10 от 07.02.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е продължено настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип към РПЦ-С.. Съображенията са именно изложените по-горе обстоятелства, свързани с причината за настаняване и липсата на основания водещи до извода, че те са отпаднали. Решението е издадено след като с писмо е отправено запитване до ДАНС относно чужденеца, търсещ закрила. В отговор на което с писмо рег. № М-12474 от 12.07.2023г. ДАНС е уведомила ДАБ при МС, че по отношение на Х. З. не е отпаднало основанията за настаняване в помещение от затворен тип.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 09.02.2024г. срещу подпис. Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство, от 21.02.2024г., е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е постановено от компетентен орган какъвто е Председателят на ДАБ по чл. 45г от ЗУБ. Същият е бил сезиран с молба за прекратяване на настаняването, но не са представени доказателства за отпаднали въз връзка със същото основания. Правилно с оглед направеното искане е била анализирана фактичката обстановка. Преценено е било изначалното основание за настаняване и влязлото в тази връзка решение на АССГ. С оглед изложеното обосновано е бил направен правният извод, че искането на лицето е неоснователно.

Съдът напълно споделя изложените от ответника фактически и правни основания. Същите не са спорни и за страните. Следва да се има предвид, че с жалбата се навеждат две групи доводи. Първата касаят законосъобразността на постановеното вече и влязло в сила, вкл. потвърдено от съда, решение за настаняване. Тези доводи не подлежат на разглеждане като преклудирани. Настаняването е по чл. 45в, ал. 1, т. 3 от ЗУБ т.е. във връзка със становище на ДАНС за заплахата за националната сигурност и в посочената хипотеза не е обвързано със срок. Изложеното изрично е обсъдено в мотивите на АССГ при възражението за незаконосъобразност и несъобразяване с целта на закона на решението за настаняване. Последното като влязъл в сила акт има стабилитет и задължава както органа, така и съда да съобрази последиците му. Вторият довод отново е неотносим като свързан с изпълнението до момента на решението за настаняване и периода. В закона – няма максимален срок, подобно на настаняването в СДВНЧ по ЗЧРБ, каквато препратка прави оспорващият. Настаняването в посочената хипотеза е до отпадане на основанията - конкретното основание е становището на ДАНС за заплахата за сигурността. Видно е, че е представено ново становище с рег. № М-12474/ 12.07.2023г. от ДАНС, с което е уведомила ДАБ при МС, че по отношение на Х. З. не е отпаднало основаниято за настаняване в помещение от затворен тип.

Във връзка с гореизложеното - следва да се има предвид, че нормите свързани със сигурността са специални. Целта е да се защити националната сигурност, както и обществения интерес пред личността на оспорващия, който търпи подобни рестрикции вкл. и на свободата си на движение, на което се позовава. Преценката, която прави ДАНС е специална, неподлежаща на съдебен контрол и по отношение на същата – ответникът действа при условията на обвързана компетентност. Същият е длъжен да настави лицето по чл. 45в, ал. 1, т. 3 от ЗУБ в помещение от затворен тип при наличието на становище за това от ДАНС и съответно постановяването на нов акт за прекратяването на настаняването може да се извърши само въз основа на друго становище в обратния смисъл. Практиката в тази връзка на съда е константна за характера на становището /в този смисъл е Решение № 1160 от 25.02.2019г. по адм. дело № 11275/2018г. на АССГ, Решение № 7793 от 20.12.2018г. по адм. дело № 6889/2018г. на АССГ, оставено в сила от ВАС с Решение № 48 от 16.09.2019г. по адм. дело № С-8 от 2019г. /. Гореизложеното е обосновано от факта, че ДАНС е специализиран орган, който е компетентен да извърши преценка дали кандидатът за международна закрила представлява заплахата за националната сигурност съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 10 от ЗУБ, поради което и становището е задължително и обвързващо за решаващия орган към ДАБ при МС.

Трябва да се има предвид, че информацията, събрана от ДАНС при изпълнение на специалните й правомощия по закон – чл. 4, ал. 1 от ЗДАНС, е резултат от процедура, при която се извършват дейности по наблюдение, разкриване, противодействие,

предотвратяване и пресичане на замислени, подготвяни или осъществявани посегателства срещу националната сигурност – чл. 4, ал. 2 от ЗДАНС. Именно поради специфичния характер на информация, съдържаща данни касаещи националната сигурност, тя дори не може да бъде предоставяна в пълен обем на лица извън агенцията, включително на съда и страните по делото. Тази информация е официална, достоверителна и същата не може да бъде оборена или опровергана от жалбоподателя, дори да има достъп до нея. Тези обстоятелства, както се посочи са относими към самото решение за настаняване, но доколкото отказът, предмет на настоящето дело е обвързан със същото – следва отново да се маркират включително и да е отбележи, че при постановяването на този акт чл. 45а от ЗУБ задължава ответника да прецени дали може по отношение на лицето да се приложи по-лека мярка.

Съдът намира, че решението е постановено от компетентен орган, в производство без допуснати съществени процесуални нарушения, с писмен и мотивиран акт, след обсъждане на конкретните обстоятелства и при правилно приложение на материално-правната норма на чл. 45г, ал. 1 от ЗУБ, както и в съответствие с целта на закона, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим от горното Административен съд София - град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. З., регистриран като лице търсещо закрила в Република България, гражданин на Л., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № РПЗТ-10 от 07.02.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е продължено настаняването му в помещение от затворен тип към РПЦ-С., като неоснователна Решението е окончателно на основание чл.45г , ал. 4 от ЗУБ.

СЪДИЯ: